

Dit is een uitgelezen moment om écht te veranderen!

Het moet écht anders. Mensen willen niet oud zijn. Mensen sluiten zich niet aan bij een bond. Heel goed dat dit nu gebeurt. En dat er niet óver ons gesproken wordt, maar mét ons.

Wel senior, maar niet oud. Welke leeftijd? Of moet 'ouder worden' een positiever imago krijgen?

Het begin van het gesprek gaat over de terminologie én betekenis van ouder worden. Zowel 'oud' als 'senior' wil men eigenlijk niet zijn. Het woord 'senior' vindt men mooier, het straalt meer rijpheid uit. Moeten we een leeftijdsgrens aanhouden? De meesten vinden van niet. Tegelijk: je moet wel duidelijk zijn voor wie je er bent. We moeten ook niet zo angstig zijn over het woord ouderen; een groot deel van je leven ben je ouder dan 50. Dat zou toch doodgewoon moeten zijn ook in de beeldvorming? Respect voor ouderen is in andere culturen veel groter. "We zijn de smeerolie van de samenleving, breed georiënteerd en breed inzetbaar."

Daarom pleidooi voor: emancipatie / bewustwording

Het is belangrijk dat we onder ogen zien dat je op een gegeven moment na moet denken over de 'derde helft' van je leven; de periode nadat je gestopt bent met werken. Dat is een lange periode waarin veel gebeurt en je veel kan betekenen. Het is goed als we dat gesprek entameren, niet verstoppert. KBO-PCOB moet mensen hier juist bewust van maken. En laten we niet doen alsof ouderdom alleen maar kwetsbaar en met gebreken is. We moeten zelfvertrouwen uitstralen, wijsheid, fierheid. We kunnen met en voor elkaar van enorme betekenis zijn.

Dus op naar een krachtige seniorenbeweging waar iedereen zich bij mag aansluiten!

De leeftijdsgrens zou moeten vervallen. Iedereen die zich aangesproken voelt, zou zich moeten kunnen verbinden. Ook jongere mensen die bijvoorbeeld donateur willen worden. Of mensen die al eerder om wat voor reden dan ook stoppen met werken.

Meer redenen bieden om mee te doen; alles onder de vlag 'Omzien naar elkaar' (noaberschap)

We zouden allerlei redenen moeten bieden om mee te doen. Dat mogen ook gewoon voordelen zijn, korting, het magazine of deelname aan een cursus. Of dingen organiseren, ouderenadviseur worden, in de lokale seniorenraad deelnemen, etc. Onder de vlag 'Omzien naar elkaar' zouden meerdere arrangementen moeten komen, een palet maken aan diensten, services, activiteiten. Politiek café, lezingen / themamiddag, cursussen. Ook gezelligheid is een vorm van Omzien naar elkaar: uitstapjes, reizen, borrel, films, lunch. En bewegen: wandelen, fietsen. En 1-op-1 ondersteuning: formulieren brigade, bezoeken dienst, ombudsman. Ook wordt gezegd: laat een 'palet-coördinator' ook al het andere aanbod openbaar maken, we hoeven niet alles zelf te doen.

Communicatie!

Er wordt een pleidooi gedaan voor goede communicatie vanuit het landelijke naar álle leden (niet alleen naar besturen) over wat er allemaal in de vereniging gebeurt. En ook wordt het belang van goede communicatie vanuit de afdeling naar de leden én naar de lokale media benadrukt. Daar is ondersteuning van het bureau bij gewenst (bijv. module nieuwsbrief of training pers/PR).

Waarom zijn er sterkere en zwakkere afdelingen?

Er zijn afdelingen die veel moeite hebben en er zijn afdelingen die bloeien. Waar ligt dat nou aan? Hoe kunnen we van elkaar leren? Over de kwetsbare afdelingen: soms hebben die wel veel leden, maar weinig animo voor activiteiten en weinig vrijwilligers. Sterkere afdelingen hebben een werkgroep welzijn, een werkgroep lokale belangenbehartiging, een reiscommissie, een werkgroep sportief, etc. Sterke afdelingen hebben vaak ook een goed contact met de gemeente.